

PAPER 6
ETERNAL SON

THE Eternal Son is the perfect and final expression of the "first" personal and absolute concept of the Universal Father. Accordingly, whenever and however the Father personally and absolutely expresses himself, he does so through his Eternal Son, who ever has been, now is, and ever will be, the living and divine Word. And this Eternal Son is residential at the center of all things, in association with, and immediately enshrouding the personal presence of, the Eternal and Universal Father.

We speak of God's "first" thought and allude to an impossible time origin of the Eternal Son for the purpose of gaining access to the thought channels of the human intellect. Such distortions of language represent our best efforts at contact-compromise with the time-bound minds of mortal creatures. In the sequential sense the Universal Father never could have had a first thought, nor could the Eternal Son ever have had a beginning. But I was instructed to portray the realities of eternity to the time-limited minds of mortals by such symbols of thought and to designate the relationships of eternity by such time concepts of sequentiality.

The Eternal Son is the spiritual personalization of the Paradise Father's universal and infinite concept of divine reality, unqualified spirit, and absolute personality. And thereby does the Son constitute the divine revelation of the creator identity of the Universal Father. The perfect personality of the Son discloses that the Father is actually the eternal and universal source of all the meanings and values of the spiritual, the volitional, the purposeful and the personal.

In an effort to enable the finite mind of time to form some sequential concept of the relationships of the eternal and infinite beings of the Paradise Trinity, we utilize such license of conception as to refer to the "Father's first personal, universal, and infinite concept." It is impossible for me to convey to the human mind any adequate idea of the eternal relations of the Deities; therefore do I employ such terms as will afford the finite mind something of an idea of the relationship of these eternal beings in the subsequent eras of time. We believe the Son sprang from the Father; we are taught that both are unqualifiedly eternal. It is apparent, therefore, that no time creature can ever fully comprehend this mystery of a Son who is derived from the Father, and yet who is co-ordinately eternal with the Father himself.

1. IDENTITY OF THE ETERNAL SON

The Eternal Son is the original and only-begotten Son of God. He is God the Son, the Second

POGLAVLJE 6
VJEČNI SIN

VJEČNI Sin je savršeni i krajnji izraz "prvog" osobnog i apsolutnog koncepta Oca Svih. Prema tome, kad god i kako god se Otac osobno i apsolutno izražava, on to čini kroz svog Vječnog Sina koji je uvijek bio, sada jeste i uvijek će biti, živuća i božanska Riječ. I zajedno s Ocem, ovaj Vječni Sin živi na centru svih stvari, neposredno obavijajući osobnu prisutnost Vječnog Oca Svih.

Mi smo primorani govoriti o "prvoj" Božjoj misli i neispravno implicirati da je postojalo vrijeme kad je Vječni Sin stvoren, radi toga što nastojimo prići misaonim kanalima ljudskog intelekta. Takva jezična izobličenja predstavljaju naša najsvesrdnija nastojanja da uspostavimo kompromisni kontakt s vremenski ograničenim umovima stvorenih smrtnika. U sekvencijalnom smislu, Otac Svih nikada nije mogao imati prvu misao niti je Vječni Sin ikada mogao imati početak. No naloženo mi je da pri obraćanju vremenski ograničenim smrtnim umovima predložim stvarnosti i odnose vječnosti pomoću sekvencijalnih izraza i vremenskih misaonih simbola.

Vječni Sin je duhovna personifikacija univerzalnog i beskonačnog koncepta božanske stvarnosti, bezuvjetnog duha i apsolutne ličnosti Rajskog Oca. I Sin stoga predstavlja božansko otkrivenje identiteta Oca Svih kao stvoritelja. Sinova savršena ličnost obznanjuje da je Otac uistinu vječni i univerzalni izvor svih značenja i vrijednosti svega što je duhovno, lično i obilježeno svrsishodnošću i voljom.

U nastojanju da pomognemo konačnom umu vremena da izgradi sekvencijalno shvaćanje odnosa koji vladaju između vječnih i beskonačnih bića Rajskog Trojstva, dajemo si konceptualnu slobodu da govorimo o "Očevoj prvoj osobnoj, univerzalnoj i beskonačnoj misli." Nisam u stanju ljudskom umu adekvatno predložiti vječne odnose koji vladaju između Božanstava; stoga se koristim pojmovima koji će konačnom umu navijestiti odnose između ovih vječnih bića u budućim stoljećima vremena. Vjerujemo da je Sin potekao od Oca; naučili smo da su i Otac i Sin bezuvjetno vječni. Očigledno je stoga, da ni jedno stvoreno biće vremena ne može u cjelosti razumjeti ovu tajanstvenu činjenicu da je Sin potekao od Oca a da je unatoč tome vječan kao i Otac.

1. IDENTITET VJEČNOG SINA

Vječni Sin je izvorni i jedinorođeni Božji Sin. On je Bog-Sin, Druga Osoba Božanstva i sustvoritelj

Person of Deity and the associate creator of all things. As the Father is the First Great Source and Center, so the Eternal Son is the Second Great Source and Center.

The Eternal Son is the spiritual center and the divine administrator of the spiritual government of the universe of universes. The Universal Father is first a creator and then a controller; the Eternal Son is first a cocreator and then a spiritual administrator. "God is spirit," and the Son is a personal revelation of that spirit. The First Source and Center is the Volitional Absolute; the Second Source and Center is the Personality Absolute.

The Universal Father never personally functions as a creator except in conjunction with the Son or with the co-ordinate action of the Son. Had the New Testament writer referred to the Eternal Son, he would have uttered the truth when he wrote: "In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God. All things were made by him, and without him was not anything made that was made."

When a Son of the Eternal Son appeared on Urantia, those who fraternized with this divine being in human form alluded to him as "He who was from the beginning, whom we have heard, whom we have seen with our eyes, whom we have looked upon, and our hands have handled, even the Word of life." And this bestowal Son came forth from the Father just as truly as did the Original Son, as is suggested in one of his earthly prayers: "And now, O my Father, glorify me with your own self, with the glory which I had with you before this world was."

The Eternal Son is known by different names in various universes. In the central universe he is known as the Co-ordinate Source, the Cocreator, and the Associate Absolute. On Uversa, the headquarters of the superuniverse, we designate the Son as the Co-ordinate Spirit Center and as the Eternal Spirit Administrator. On Salvington, the headquarters of your local universe, this Son is of record as the Second Eternal Source and Center. The Melchizedeks speak of him as the Son of Sons. On your world, but not in your system of inhabited spheres, this Original Son has been confused with a co-ordinate Creator Son, Michael of Nebadon, who bestowed himself upon the mortal races of Urantia.

Although any of the Paradise Sons may fittingly be called Sons of God, we are in the habit of reserving the designation "the Eternal Son" for this Original Son, the Second Source and Center, cocreator with the Universal Father of the central universe of power and perfection and cocreator of all other divine Sons who spring from the infinite Deities.

svih stvari. Upravo kao što Otac predstavlja Prvi Veliki Izvor i Centar, Vječni Sin tako predstavlja Drugi Veliki Izvor i Centar.

Vječni Sin je duhovni centar i božanski administrativni upravitelj duhovne vlade svemira nad svemirima. Otac Svih je prije svega stvoritelj a zatim nadglednik; Vječni Sin je prvo sustvoritelj a zatim duhovni administrativni upravitelj. "Bog je Duh," dok je Sin osobno otkrivenje ovog duha. Prvi Izvor i Centar je Apsolut Volje; Drugi Izvor i Centar je Apsolut Ličnosti.

Otac Svih nikada osobno ne djeluje kao stvoritelj, već jedino skupa ili u koordinaciji sa Sinom. Da je pisac Novog Zavjeta govorio o Vječnom Sinu, bio bi u pravu rekavši: "U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše kod Boga i Riječ bijaše Bog. Sve je po njemu postalo i ništa što je postalo nije bez njega postalo."

Kad se Sin Vječnog Sina pojavio na Urantiji, oni koji su imali priliku upoznati ovo božansko biće u ljudskom obličju govoriše o njemu kao "onom što bijaše od početka, što smo čuli, što smo svojim očima vidjeli, što smo promatrali i što su naše ruke opipale, čak Riječi života." To da je ovaj darovani Sin došao od Oca jednako je točno kao što je točno da je Izvorni Sin došao od Oca, na što ukazuje jedna od ranih molitvi darovanog Sina, "A sada, Oče, proslavi ti mene kod sebe samog slavom koju imadoh kod tebe prije nego postade svijet."

Vječni Sin je poznat po različitim imenima u različitim svemirima. U centralnom svemiru je poznat kao Ravnopravni Izvor, Sustvoritelj i Pridruženi Apsolut. Na Uversi, glavnom centru nadsvemira, poznat je kao Ravnopravni Centar Duha, te kao Vječni Administrativni Upravitelj Duha. Na Salvingtonu, glavnom centru vašeg lokalnog svemira, obično je poznat kao Drugi Vječni Izvor i Centar. Melchizedeci ga nazivaju Sinom nad Sinovima. Premda ovo nije slučaj s ostalim naseljenim svjetovima vašeg sistema, ovaj je Izvorni Sin na vašem svijetu greškom zamijenjen s njemu jednakim Sinom Stvoriteljem, Mihaelom od Nebadona, koji je sebe darovao smrtnicima Urantije.

Premda bi se svaki Rajski Sin mogao nazvati Božjim Sinom, mi obično koristimo naziv "Vječni Sin" jedino kad govorimo o ovom Izvornom Sinu, Drugom Izvoru i Centru, osobi koja je s Ocem Svih stvorila centralni svemir moći i savršenstva kao i sve druge božanske Sinove koji vuku porijeklo od beskonačnih Božanstava.

2. NATURE OF THE ETERNAL SON

The Eternal Son is just as changeless and infinitely dependable as the Universal Father. He is also just as spiritual as the Father, just as truly an unlimited spirit. To you of lowly origin the Son would appear to be more personal since he is one step nearer you in approachability than is the Universal Father.

The Eternal Son is the eternal Word of God. He is wholly like the Father; in fact, the Eternal Son is God the Father personally manifest to the universe of universes. And thus it was and is and forever will be true of the Eternal Son and of all the co-ordinate Creator Sons: "He who has seen the Son has seen the Father."

In nature the Son is wholly like the spirit Father. When we worship the Universal Father, actually we at the same time worship God the Son and God the Spirit. God the Son is just as divinely real and eternal in nature as God the Father.

The Son not only possesses all the Father's infinite and transcendent righteousness, but the Son is also reflective of all the Father's holiness of character. The Son shares the Father's perfection and jointly shares the responsibility of aiding all creatures of imperfection in their spiritual efforts to attain divine perfection.

The Eternal Son possesses all the Father's character of divinity and attributes of spirituality. The Son is the fullness of God's absoluteness in personality and spirit, and these qualities the Son reveals in his personal management of the spiritual government of the universe of universes.

God is, indeed, a universal spirit; God is spirit; and this spirit nature of the Father is focalized and personalized in the Deity of the Eternal Son. In the Son all spiritual characteristics are apparently greatly enhanced by differentiation from the universality of the First Source and Center. And as the Father shares his spirit nature with the Son, so do they together just as fully and unreservedly share the divine spirit with the Conjoint Actor, the Infinite Spirit.

In the love of truth and in the creation of beauty the Father and the Son are equal except that the Son appears to devote himself more to the realization of the exclusively spiritual beauty of universal values.

In divine goodness I discern no difference between the Father and the Son. The Father loves his universe children as a father; the Eternal Son looks upon all creatures both as father and as brother.

2. PRIRODA VJEČNOG SINA

U usporedbi s Ocem Svih, Vječni Sin je jednako nemijenajući i beskonačno pouzdan. On je pored toga jednak Ocu u pogledu duhovnosti; Sin je poput Oca neograničeni duh. Kako potječete iz niskih izvora, Sin bi vam se učinio osobniji nego Otac Svih zbog toga što vam je jedan korak pristupačniji.

Vječni Sin je vječna Riječ Boga. On je u cjelosti poput Oca; u stvari, Vječni Sin je Bog Otac osobno obznanjen svemiru nad svemirima. I kad se radi o Vječnom Sinu i svim ravnopravnim Sinovima Stvoriteljima, uvijek je bilo i uvijek će biti istina da: "Tko je vidio Sina vidio je i Oca."

Sin je po prirodi u cjelosti poput Oca koji je duh. Kad obožavamo Oca Svih, mi u stvari istodobno obožavamo Boga Sina i Boga Duha. Bog Sin je jednako božanstveno stvaran i vječan po prirodi kao Bog Otac.

Sin ne samo što posjeduje svu Očevu beskonačnu i transcendentu ispravnost, on isto tako odražava svu svetost Očevog karaktera. Sin dijeli Očevo savršenstvo i zajedno s Ocem dijeli odgovornost za pružanje pomoći svim nesavršenim stvorenim bićima pri njihovim duhovnim nastojanjima da postignu božansko savršenstvo.

Vječni Sin posjeduje svu božanstvenost i sve osobine duhovnosti koje obilježavaju Očev karakter. U ličnosti i u duhu Sin predstavlja cjelovitost Božje apsolutnosti i on obznanjuje ove osobine dok osobno upravlja duhovnom vladom svemira nad svemirima.

Bog je uistinu univerzalni duh; Bog je duh; i ova Očeva priroda duha je usredotočena i personificirana u Božanstvu Vječnog Sina. U Sinu sva duhovna svojstva izgledaju znatno uvećana zbog toga što Sin ne posjeduje univerzalnost Prvog Izvora i Centra. I upravo kao što Otac dijeli svoju prirodu duha sa Sinom, Otac i Sin potpuno i bezrezervno dijele božanski duh sa Združenim Činiteljem, Beskonačnim Duhom.

U pogledu ljubavi prema istini i pri stvaranju ljepote, Otac i Sin su jednaki, izuzev što se čini da se Sin u većoj mjeri posvećuje ostvarenju isključivo duhovne ljepote univerzalnih vrijednosti.

U pogledu božanske dobrote, ne opažam razliku između Oca i Sina. Otac voli svoju kozmičku djecu kao otac; Vječni Sin promatra sva stvorena bića kao otac i kao brat.

3. MINISTRY OF THE FATHER'S LOVE

The Son shares the justice and righteousness of the Trinity but overshadows these divinity traits by the infinite personalization of the Father's love and mercy; the Son is the revelation of divine love to the universes. As God is love, so the Son is mercy. The Son cannot love more than the Father, but he can show mercy to creatures in one additional way, for he not only is a primal creator like the Father, but he is also the Eternal Son of that same Father, thereby sharing in the sonship experience of all other sons of the Universal Father.

The Eternal Son is the great mercy minister to all creation. Mercy is the essence of the Son's spiritual character. The mandates of the Eternal Son, as they go forth over the spirit circuits of the Second Source and Center, are keyed in tones of mercy.

To comprehend the love of the Eternal Son, you must first perceive its divine source, the Father, who is love, and then behold the unfolding of this infinite affection in the far-flung ministry of the Infinite Spirit and his almost limitless host of ministering personalities.

The ministry of the Eternal Son is devoted to the revelation of the God of love to the universe of universes. This divine Son is not engaged in the ignoble task of trying to persuade his gracious Father to love his lowly creatures and to show mercy to the wrongdoers of time. How wrong to envisage the Eternal Son as appealing to the Universal Father to show mercy to his lowly creatures on the material worlds of space! Such concepts of God are crude and grotesque. Rather should you realize that all the merciful ministrations of the Sons of God are a direct revelation of the Father's heart of universal love and infinite compassion. The Father's love is the real and eternal source of the Son's mercy.

God is love, the Son is mercy. Mercy is applied love, the Father's love in action in the person of his Eternal Son. The love of this universal Son is likewise universal. As love is comprehended on a sex planet, the love of God is more comparable to the love of a father, while the love of the Eternal Son is more like the affection of a mother. Crude, indeed, are such illustrations, but I employ them in the hope of conveying to the human mind the thought that there is a difference, not in divine content but in quality and technique of expression, between the love of the Father and the love of the Son.

4. ATTRIBUTES OF THE ETERNAL SON

The Eternal Son motivates the spirit level of cosmic reality; the spiritual power of the Son is absolute in relation to all universe actualities. He

3. SLUŽBA OČEVE LJUBAVI

Premda Sin dijeli pravdu i ispravnost Trojstva, on nadsjenjuje ove osobine božanstvenosti beskonačnom personifikacijom Očeve ljubavi i milosti; Sin je otkrivenje božanske ljubavi svemirima. Kao što je Bog ljubav, Sin je milost. Sin ne može voljeti više nego Otac, ali on može iskazati milost stvorenim bićima na dodatni način jer za razliku od Oca, on nije samo prvotni stvoritelj već je i Očev Vječni Sin koji stoga zna što znači biti sin Oca Svih i dijeliti ovo iskustvo sa svim drugim sinovima.

Svemu stvorenom, Vječni Sin daruje veliku milost. Milost je bit Sinovog duhovnog karaktera. Kroz krugove duha Drugog Izvora i Centra, Vječni Sin odašilja zapovijedi koje odzvanjaju zvucima milosti.

Kako bi ste bili u stanju razumjeti ljubav Vječnog Sina, prvo trebate shvatiti da on potječe od božanskog izvora--Oca koji je ljubav--te zatim uočiti da se ova beskonačna ljubav očituje u široko rasprostranjenoj službi Beskonačnog Duha i njegovog gotovo bezgraničnog mnoštva služiteljskih ličnosti.

Služba Vječnog Sina je posvećena otkrivenju Boga ljubavi svemiru nad svemirima. Ovaj se božanski Sin ne bavi sramnim nastojanjima da navede svog milostivog Oca da voli svoja niska stvorena bića i da iskaže milost prema zlotvorima vremena. Kako je pogrešno misliti da Vječni Sin moli Oca Svih da bude milostiv prema svojim niskim stvorenim bićima na materijalnim svjetovima prostora! Kako su takve ideje o Bogu grube i nakazne. Prije trebate spoznati da cjelokupna milostiva služba Božjih Sinova predstavlja izravno otkrivenje Očevog srca punog beskonačne samilosti i ljubavi prema svim bićima. Očeva ljubav je stvarni i vječni izvor Sinove milosti.

Bog je ljubav, Sin je milost. Milost je primijenjena ljubav, Očeva ljubav na djelu koja se iskazuje u osobi njegovog Vječnog Sina. Ljubav ovog univerzalnog Sina je također univerzalna. Kako spolna bića shvaćaju ljubav, Očeva ljubav više nalikuje očinskoj ljubavi, dok ljubav Vječnog Sina nalikuje majčinskoj ljubavi. Takve ilustracije su uistinu grube, no koristim ih u nadi da će ljudskom umu predočiti razliku između ljubavi Oca i ljubavi Sina, razliku koja ne leži u veličini božanskog sadržaja, već u osobinama i načinu iskazanja ove ljubavi.

4. OSOBINE VJEČNOG SINA

Vječni Sin aktivira onu razinu kozmičke stvarnosti koja ima prirodu duha; Sinova duhovna moć je apsolutna u odnosu na sve kozmičke aktualnosti.

exercises perfect control over the interassociation of all undifferentiated spirit energy and over all actualized spirit reality through his absolute grasp of spirit gravity. All pure unfragmented spirit and all spiritual beings and values are responsive to the infinite drawing power of the primal Son of Paradise. And if the eternal future should witness the appearance of an unlimited universe, the spirit gravity and the spirit power of the Original Son will be found wholly adequate for the spiritual control and effective administration of such a boundless creation.

The Son is omnipotent only in the spiritual realm. In the eternal economy of universe administration, wasteful and needless repetition of function is never encountered; the Deities are not given to useless duplication of universe ministry.

The omnipresence of the Original Son constitutes the spiritual unity of the universe of universes. The spiritual cohesion of all creation rests upon the everywhere active presence of the divine spirit of the Eternal Son. When we conceive of the Father's spiritual presence, we find it difficult to differentiate it in our thinking from the spiritual presence of the Eternal Son. The spirit of the Father is eternally resident in the spirit of the Son.

The Father must be spiritually omnipresent, but such omnipresence appears to be inseparable from the everywhere spirit activities of the Eternal Son. We do, however, believe that in all situations of Father-Son presence of a dual spiritual nature the spirit of the Son is co-ordinate with the spirit of the Father.

In his contact with personality, the Father acts in the personality circuit. In his personal and detectable contact with spiritual creation, he appears in the fragments of the totality of his Deity, and these Father fragments have a solitary, unique, and exclusive function wherever and whenever they appear in the universes. In all such situations the spirit of the Son is co-ordinate with the spiritual function of the fragmented presence of the Universal Father.

Spiritually the Eternal Son is omnipresent. The spirit of the Eternal Son is most certainly with you and around you, but not within you and a part of you like the Mystery Monitor. The indwelling Father fragment adjusts the human mind to progressively divine attitudes, whereupon such an ascending mind becomes increasingly responsive to the spiritual drawing power of the all-powerful spirit-gravity circuit of the Second Source and Center.

The Original Son is universally and spiritually self-conscious. In wisdom the Son is the full equal of the Father. In the realms of knowledge, omniscience, we cannot distinguish between the First and Second Sources; like the Father, the Son knows all; he is never

Zahvaljujući apsolutnoj moći nad gravitacijom duha, Vječni Sin ima savršenu kontrolu nad uzajamnom povezanošću sve nediferencirane energije duha i aktualizirane stvarnosti duha. Sav čisti nefragmentizirani duh i sva duhovna bića i vrijednosti reagiraju na djelovanje beskonačne privlačne moći prvotnog Rajskog Sina. I bude li svemir u vječnoj budućnosti postao neograničen, moć i gravitacija duha Izvornog Sina će biti u cjelosti pripravi za duhovnu kontrolu i djelotvornu administrativnu upravu nad takvom bezgraničnom tvorevinom.

Sin je svemoguć jedino u duhovnoj domeni. U vječnoj organizaciji kozmičke administrativne uprave, nikad se ne javlja rastrošnost ili slučaj gdje više osoba nepotrebno izvršavaju jedan te isti zadatak; Božanstva ne dozvoljavaju bespotrebno podvostručenje kozmičke službe.

Duhovno jedinstvo svemira nad svemirima počiva na sveprisutnosti Izvornog Sina. Duhovna povezanost čije tvorevine ovisi o posvudašnjoj aktivnoj prisutnosti božanskog duha Vječnog Sina. Kada nastojimo spoznati Očevu duhovnu prisutnost, nalazimo da ju je teško odvojiti od duhovne prisutnosti Vječnog Sina. Duh Oca vječno živi u duhu Sina.

Otac mora biti duhovno sveprisutan, ali čini se da je nemoguće razdvojiti ovu sveprisutnost od sveprisutnih aktivnosti duha koje potječu od Vječnog Sina. No vjerujemo da je u svim slučajevima Očeve i Sinove zajedničke prisutnosti i pri pojavi dvojne duhovne prirode, duh Sina ravnopravan s duhom Oca.

Prilikom kontakta s ličnošću, Otac djeluje u okviru kruga ličnosti. Pri osobnom i primijetnom kontaktu s duhovnom tvorevinom, izgleda da se Otac javlja u vidu fragmenata cjelokupnosti sveukupnog Božanstva i gdje god i kako god se ovi Očevi fragmenti jave u svemirima, oni djeluju pojedinačno, jedinstveno i isključivo. U svim takvim situacijama, duh Sina djeluje ravnopravno s duhovnim djelovanjem fragmentizirane prisutnosti Oca Svih.

Duhovno, Vječni Sin je sveprisutan. Budite uvjereni da je duh Vječnog Sina s vama i oko vas, no on nije u vama i nije dio vas kako je to slučaj s Tajnovitim Osmatračem. Zahvaljujući čovjekovom unutarnjem fragmentu koji podešava ljudski um u skladu sa sve božanstvenijim stavovima, isti ovaj uspinjući um sve više počinje reagirati na duhovnu privlačnu moć svemogućeg kruga gravitacije duha koji pripada Drugom Izvoru i Centru.

Izvorni Sin posjeduje univerzalnu i duhovnu samosvijest. U pogledu mudrosti, Sin je u cjelosti jednak Ocu. U domenama znanja--sveznanja--ne možemo uočiti razliku između Prvog i Drugog Izvora; poput Oca, Sin sve zna; ni jedan kozmički događaj mu

surprised by any universe event; he comprehends the end from the beginning.

The Father and the Son really know the number and whereabouts of all the spirits and spiritualized beings in the universe of universes. Not only does the Son know all things by virtue of his own omnipresent spirit, but the Son, equally with the Father and the Conjoint Actor, is fully cognizant of the vast reflectivity intelligence of the Supreme Being, which intelligence is at all times aware of all things that transpire on all the worlds of the seven superuniverses. And there are other ways in which the Paradise Son is omniscient.

The Eternal Son, as a loving, merciful, and ministering spiritual personality, is wholly and infinitely equal with the Universal Father, while in all those merciful and affectionate personal contacts with the ascendant beings of the lower realms the Eternal Son is just as kind and considerate, just as patient and long-suffering, as are his Paradise Sons in the local universes who so frequently bestow themselves upon the evolutionary worlds of time.

It is needless further to expatiate on the attributes of the Eternal Son. With the exceptions noted, it is only necessary to study the spiritual attributes of God the Father to understand and correctly evaluate the attributes of God the Son.

5. LIMITATIONS OF THE ETERNAL SON

The Eternal Son does not personally function in the physical domains, nor does he function, except through the Conjoint Actor, in the levels of mind ministry to creature beings. But these qualifications do not in any manner otherwise limit the Eternal Son in the full and free exercise of all the divine attributes of spiritual omniscience, omnipresence, and omnipotence.

The Eternal Son does not personally pervade the potentials of spirit inherent in the infinity of the Deity Absolute, but as these potentials become actual, they come within the all-powerful grasp of the spirit-gravity circuit of the Son.

Personality is the exclusive gift of the Universal Father. The Eternal Son derives personality from the Father, but he does not, without the Father, bestow personality. The Son gives origin to a vast spirit host, but such derivations are not personalities. When the Son creates personality, he does so in conjunction with the Father or with the Conjoint Creator, who may act for the Father in such relationships. The Eternal Son is thus a cocreator of personalities, but he bestows personality upon no being and of himself, alone, never creates personal beings. This limitation of action does not, however, deprive

ne predstavlja iznenađenje; on razumije svršetak od početka.

Otac i Sin uistinu znaju broj i boravište svih duhova i produhovljenih bića svemira nad svemirima. Sinovo sveznanje ne počiva samo na djelovanju njegovog vlastitog sveznajućeg duha već je Sin k tome poput Oca i Združenog Činitelja, u cjelosti upoznat s širokim djelovanjem inteligencije odražajnosti Vrhovnog Bića, koja je svakog časa svjesna svih događaja svih svjetova svih sedam nadsvemira. A Rajski Sin posjeduje sveznanje i na druge načine.

Kao nježna, milostiva, služiteljska duhovna ličnost, Vječni Sin je potpuno i beskonačno jednak Ocu Svih, dok je pri svim milostivim i nježnim osobnim kontaktima s uspinjućim bićima nižih svjetova, Vječni Sin jednako ljubezan i obziran, jednako strpljiv i ustrajan kao njegovi Rajski Sinovi lokalnih svemira koji sebe tako često daruju evolutivnim svjetovima vremena.

Nema potrebe podrobnije razmatrati osobine Vječnog Sina. Izuzev u slučaju navedenih iznimki, kako bi razumjeli i pravilno ocijenili Boga-Sina jedino trebate proučiti duhovna svojstva Boga Oca.

5. OGRANIČENJA VJEČNOG SINA

Vječni Sin ne djeluje osobno u fizičkim domenama, niti djeluje u razinama umne službe stvorenim bićima, izuzev kad to čini kroz Združenog Činitelja. No ova ograničenja nipošto ne sputavaju puni i slobodni izražaj svih božanskih osobina duhovnog sveznanja, sveprisutnosti i svemoći Vječnog Sina.

Osobno, Vječni Sin ne prožima potencijale duha koji počivaju u beskonačnosti Božanstva Apsoluta, ali kako ovi potencijali postaju aktualni, oni dolaze pod kontrolu svemogućeg privlačnog djelovanja Sinovog kruga gravitacije duha.

Ličnost je dar koji bića primaju isključivo od Oca Svih. Vječni Sin je dobio svoju ličnost od Oca, ali bez Oca, Sin ne može darovati ličnost. Vječni Sin stvara moćna mnoštva bića duha, ali takva izvedena bića nisu ličnosti. Kada Sin stvara ličnost, on to čini zajedno s Ocem ili Združenim Činiteljem koji pri takvim odnosima može zastupati Oca. Vječni Sin je stoga sustvoritelj ličnosti, ali on sam nikada ne daruje ličnost niti ikad sam stvara osobna bića. Svejedno, ovakvo ograničenje ne lišava Sina moći da stvori

the Son of the ability to create any or all types of other-than-personal reality.

The Eternal Son is limited in transmittal of creator prerogatives. The Father, in eternalizing the Original Son, bestowed upon him the power and privilege of subsequently joining with the Father in the divine act of producing additional Sons possessing creative attributes, and this they have done and now do. But when these co-ordinate Sons have been produced, the prerogatives of creatorship are apparently not further transmissible. The Eternal Son transmits creatorship powers only to the first or direct personalization. Therefore, when the Father and the Son unite to personalize a Creator Son, they achieve their purpose; but the Creator Son thus brought into existence is never able to transmit or delegate the prerogatives of creatorship to the various orders of Sons which he may subsequently create, notwithstanding that, in the highest local universe Sons, there does appear a very limited reflection of the creative attributes of a Creator Son.

The Eternal Son, as an infinite and exclusively personal being, cannot fragmentize his nature, cannot distribute and bestow individualized portions of his selfhood upon other entities or persons as do the Universal Father and the Infinite Spirit. But the Son can and does bestow himself as an unlimited spirit to bathe all creation and unceasingly draw all spirit personalities and spiritual realities to himself.

Ever remember, the Eternal Son is the personal portrayal of the spirit Father to all creation. The Son is personal and nothing but personal in the Deity sense; such a divine and absolute personality cannot be disintegrated or fragmentized. God the Father and God the Spirit are truly personal, but they are also everything else in addition to being such Deity personalities.

Though the Eternal Son cannot personally participate in the bestowal of the Thought Adjusters, he did sit in council with the Universal Father in the eternal past, approving the plan and pledging endless co-operation, when the Father, in projecting the bestowal of the Thought Adjusters, proposed to the Son, "Let us make mortal man in our own image." And as the spirit fragment of the Father dwells within you, so does the spirit presence of the Son envelop you, while these two forever work as one for your spiritual advancement.

6. THE SPIRIT MIND

The Eternal Son is spirit and has mind, but not a mind or a spirit which mortal mind can comprehend. Mortal man perceives mind on the finite, cosmic, material, and personal levels. Man also observes mind phenomena in living organisms

različite vidove nelične stvarnosti.

Vječni Sin ima ograničenu moć prenošenja stvoriteljskih povlastica na druga bića. Učinivši Izvornog Sina vječnim, Otac mu je podario moć i povlasticu da mu se pridruži pri božanskom činu stvaranja drugih Sinova koji posjeduju stvaralačka svojstva, što su Otac i Sin činili i što nastavljaju činiti. Ali kad Otac i Sin proizvedu ove Sinove koji su im jednaki u pogledu statusa, stvoriteljske povlastice se očigledno ne prenose na ove osobe. Vječni Sin prenosi stvaralačke moći jedino na svoju prvu i neposrednu personifikaciju. Stoga, kad Otac i Sin djeluju zajednički, oni personificiranju Sina Stvoritelja; međutim, Sin Stvoritelj koji nastaje ovim činom nije u stanju prenijeti stvaralačke povlastice različitim vrstama Sinova koje sam stvara, unatoč tome što se čini da se u najvišim Sinovima lokalnog svemira javlja ograničen odražaj stvaralačkih osobina Sina Stvoritelja.

Kao beskonačno i isključivo osobno biće, Vječni Sin ne može fragmentizirati svoju prirodu, ne može razdijeliti individualizirane dijelove svoga bića i podariti ih drugim jedinkama ili osobama, kako to čine Otac Svih i Beskonačni Duh. Ali Sin sebe može podariti u vidu neograničenog duha, pri tome prožimajući cijelu tvorevinu i sve više privlačeći sve ličnosti duha i sve duhovne stvarnosti.

Uvijek imajte na umu da Vječni Sin predstavlja osobno predočenje Oca koji je duh cijele tvorevine. Promatran kao Božanstvo, Sin je osoban i jedino osoban; takvu božansku i apsolutnu ličnost nije moguće rastaviti u dijelove ili fragmentizirati. Bog Otac i Bog Duh su istinski osobni, no oni su i sve ostalo, a ne samo ličnosti Božanstva koje nose ove osobine.

Premda Vječni Sin ne može osobno sudjelovati u darivanju Misaonih Ispravljača, on se u vječnoj prošlosti savjetovao s Ocem Svih, odobrivši Očev plan i obećavši beskrajnu suradnju kad je Otac, planirajući darivanje Misaonih Ispravljača, predložio Sinu: "Načinimo čovjeka na svoju sliku." I kao što Očev duh i fragment živi u vama, vi ste tako okruženi prisutnošću Sinova duha i zajednički i ujedinjeno, ova dva utjecaja neprestano rade na vašem duhovnom unaprijeđenju.

6. UM DUHA

Vječni Sin je duh koji ima um, ali ovo nije um ili duh koji bi smrtni čovjek mogao razumjeti. Smrtni čovjek razumije um kad ga susretne na konačnim, kozmičkim, materijalnim i osobnim razinama. Čovjek pored toga opaža umne pojave u živim organizmima

functioning on the subpersonal (animal) level, but it is difficult for him to grasp the nature of mind when associated with supermaterial beings and as a part of exclusive spirit personalities. Mind must, however, be differently defined when it refers to the spirit level of existence, and when it is used to denote spirit functions of intelligence. That kind of mind which is directly allied with spirit is comparable neither to that mind which co-ordinates spirit and matter nor to that mind which is allied only with matter.

Spirit is ever conscious, minded, and possessed of varied phases of identity. Without mind in some phase there would be no spiritual consciousness in the fraternity of spirit beings. The equivalent of mind, the ability to know and be known, is indigenous to Deity. Deity may be personal, prepersonal, superpersonal, or impersonal, but Deity is never mindless, that is, never without the ability at least to communicate with similar entities, beings, or personalities.

The mind of the Eternal Son is like that of the Father but unlike any other mind in the universe, and with the mind of the Father it is ancestor to the diverse and far-flung minds of the Conjoint Creator. The mind of the Father and the Son, that intellect which is ancestral to the absolute mind of the Third Source and Center, is perhaps best illustrated in the premind of a Thought Adjuster, for, though these Father fragments are entirely outside of the mind circuits of the Conjoint Actor, they have some form of premind; they know as they are known; they enjoy the equivalent of human thinking.

The Eternal Son is wholly spiritual; man is very nearly entirely material; therefore much pertaining to the spirit personality of the Eternal Son, to his seven spiritual spheres encircling Paradise and to the nature of the impersonal creations of the Paradise Son, will have to await your attainment of spirit status following your completion of the morontia ascension of the local universe of Nebadon. And then, as you pass through the superuniverse and on to Havona, many of these spirit-concealed mysteries will clarify as you begin to be endowed with the "mind of the spirit"--spiritual insight.

7. PERSONALITY OF THE ETERNAL SON

The Eternal Son is that infinite personality from whose unqualified personality fetters the Universal Father escaped by the technique of trinitization, and by virtue of which he has ever since continued to bestow himself in endless profusion upon his ever-expanding universe of Creators and creatures. The Son is absolute personality; God is father personality --the source of personality, the bestower of personality, the cause of personality. Every personal being derives personality from the Universal Father

koji djeluju na podosobnoj (životinjskoj) razini, no čovjeku je teško shvatiti prirodu uma podarenog nadmaterijalnim bićima koji djeluje u sastavu osoba isključive prirode duha. Bitno je, međutim, uočiti razliku između uma na razini egzistencije duha i slučajeva gdje ova riječ obilježava inteligencijska djelovanja koja nose prirodu duha. Vrsta uma koja je izravno povezana s duhom ne može biti uspoređena bilo s umom koji koordinira duh i materiju ili s umom koji je povezan jedino s materijom.

Duh je uvijek svjestan--uman--i uvijek posjeduje neku fazu identiteta. Bez određene faze uma, u bratskoj zajednici bića duha ne bi mogla postojati duhovna svijest. Sposobnost bića da pozna i da bude predmet poznaje--koja je jednaka umu--predstavlja bitnu osobinu Božanstva. Božanstvo može biti lično, predlično, nadlično ili nelično, no ono ne može biti neumno, to jest kao minimum mora imati sposobnost komunikacije sa sličnim jedinkama, bićima ili ličnostima.

Um Vječnog Sina nalikuje Očevom umu, premda se razlikuje od svakog drugog uma u svemiru; zajedno s Očevim umom, on je prethodnik raznolikih i široko raspostranjenih umova Združenog Stvoritelja. Um Oca i Sina, intelekt koji je prethodio apsolutnom umu Trećeg Izvora i Centra, se može najbolje predložiti primjerom preduma Misaonih Ispravljača, kako ovi Očevi fragmenti imaju određeni oblik preduma i pored toga što ne ulaze u sastav umnih krugova Združenog Činitelja; oni poznaju i mogu biti poznati; oni imaju sposobnost koja je jednaka ljudskoj sposobnosti razmišljanja.

Vječni Sin je posve duhovan; čovjek je gotovo posve materijalan; stoga, dok po svršetku svog morontija uspona lokalnim svemirom Nebadon ne postignete status duha, nećete biti u stanju razumjeti najveći dio toga što se tiče ličnosti Vječnog Sina koja nosi obilježje duha, njegovih sedam duhovnih planeta koji okružuju Raj i prirode neličnih tvorevina Rajskog Sina. Kako se budete uspinjali nadsvemirom, pa čak i kad budete pošli prema Havoni, shvatit ćete većinu ovih tajni koje su obavijene duhom, kako ćete sami početi poprimati obdarenje "uma duha"--duhovnog uvida.

7. LIČNOST VJEČNOG SINA

Vječni Sin je ta beskonačna ličnost čijih se neograničenih okova ličnosti Otac Svih oslobodio pomoću vještine potrojstvljenja i zahvaljujući kojoj je u bio stanju sebe neograničeno darovati svom rastućem svemiru Stvoritelja i stvorenih bića. Sin je apsolutna ličnost; Bog je očinska ličnost--izvor ličnosti, darovatelj ličnosti, uzrok ličnosti. Ličnost svakog osobnog bića potječe od Oca Svih, upravo kao što

just as the Original Son eternally derives his personality from the Paradise Father.

The personality of the Paradise Son is absolute and purely spiritual, and this absolute personality is also the divine and eternal pattern, first, of the Father's bestowal of personality upon the Conjoint Actor and, subsequently, of his bestowal of personality upon the myriads of his creatures throughout a far-flung universe.

The Eternal Son is truly a merciful minister, a divine spirit, a spiritual power, and a real personality. The Son is the spiritual and personal nature of God made manifest to the universes--the sum and substance of the First Source and Center, divested of all that which is nonpersonal, extradivine, nonspiritual, and pure potential. But it is impossible to convey to the human mind a word picture of the beauty and grandeur of the supernal personality of the Eternal Son. Everything that tends to obscure the Universal Father operates with almost equal influence to prevent the conceptual recognition of the Eternal Son. You must await your attainment of Paradise, and then you will understand why I was unable to portray the character of this absolute personality to the understanding of the finite mind.

8. REALIZATION OF THE ETERNAL SON

Concerning identity, nature, and other attributes of personality, the Eternal Son is the full equal, the perfect complement, and the eternal counterpart of the Universal Father. In the same sense that God is the Universal Father, the Son is the Universal Mother. And all of us, high and low, constitute their universal family.

To appreciate the character of the Son, you should study the revelation of the divine character of the Father; they are forever and inseparably one. As divine personalities they are virtually indistinguishable by the lower orders of intelligence. They are not so difficult of separate recognition by those whose origin is in the creative acts of the Deities themselves. Beings of nativity in the central universe and on Paradise discern the Father and the Son not only as one personal unity of universal control but also as two separate personalities functioning in definite domains of universe administration.

As persons you may conceive of the Universal Father and the Eternal Son as separate individuals, for they indeed are; but in the administration of the universes they are so intertwined and interrelated that it is not always possible to distinguish between them. When, in the affairs of the universes, the Father and the Son are encountered in confusing interassociations, it is not always profitable to attempt to segregate their operations; merely recall

Izvorni Sin vječno prima svoju ličnost od Rajskog Oca.

Ličnost Rajskog Sina je apsolutna i posve duhovna, i ova apsolutna ličnost je upotrijebljena kao božanski i vječni uzorak, prvo prilikom Očevog darivanja ličnosti Združenom Činitelju a zatim, prilikom njegovog darivanja ličnosti nebrojenoj množtvu stvorenih bića širom prostranog svemira.

Vječni Sin je istinski milostiv služitelj, božanski duh, duhovna moć i stvarna ličnost. Sin je duhovna i osobna priroda Boga koja se ispoljava svemirima--ukupna suma Prvog Izvora i Centra koja je lišena svega neličnog, vanbožanskog, neduhovnog i posve potencijalnog. Ali nismo u stanju naći riječi koje bi ljudskom umu prikazale istinsku ljepotu i veličanstvenost uzvišene ličnosti Vječnog Sina. Sve ono što otežava čovjekovo shvaćanje Oca Svih gotovo jednako otežava njegovu idejnu spoznaju Vječnog Sina. Kako bi shvatili zašto je čovječjem konačnom umu nemoguće predočiti karakter ove apsolutne ličnosti, morate sačekati na čak dolaska pred same portale Raja.

8. SHVAĆANJE VJEČNOG SINA

Što se tiče identiteta, prirode i drugih osobina ličnosti, Vječni Sin je posve jednak Ocu Svih i predstavlja Očev savršeni komplement i vječno dopunu. Jednako kao što je Bog Otac Svih, Sin je tako Majka Svih. I svi mi--visoka i niska bića--predstavljamo njihovu univerzalnu obitelj.

Kako bi ste ocijenili karakter Sina, trebate se osloniti na otkrivenje božanskog karaktera Oca; oni su zauvijek i neodvojivo jedno. Niži redovi inteligencije doslovno nisu u stanju opaziti razliku između božanskih ličnosti Oca i Sina. Onim bićima koja su nastala kao rezultat stvariteljskih djela samih Božanstava nije tako teško uočiti ovu razliku. Bića koja potječu s Raja ili iz centralnog svemira raspoznaju Oca i Sina ne samo kao osobno jedinstvo koje se bavi univerzalnom upravom već i kao dvije zasebne ličnosti koje djeluju u jasno označenim područjima kozmičke administrativne uprave.

Možete si predočiti Oca Svih i Vječnog Sina kao dvije zasebne individue, što oni uistinu i jesu; no kad se radi o administrativnoj upravi nad svemirima, njihove djelatnosti su toliko isprepletene i međupovezane da ih često nije moguće razlikovati. Kada pri sprovedbi kozmičkih poslova bića otkriju zbujujuću međupovezanost Oca i Sina, nije uvijek preporučljivo nastojati razdvojiti njihova djelovanja; dovoljno je da se sjetite da je Bog pobudna misao dok

that God is the initiating thought and the Son is the expressionful word. In each local universe this inseparability is personalized in the divinity of the Creator Son, who stands for both Father and Son to the creatures of ten million inhabited worlds.

The Eternal Son is infinite, but he is approachable through the persons of his Paradise Sons and through the patient ministry of the Infinite Spirit. Without the bestowal service of the Paradise Sons and the loving ministry of the creatures of the Infinite Spirit, beings of material origin could hardly hope to attain the Eternal Son. And it is equally true: With the help and guidance of these celestial agencies the God-conscious mortal will certainly attain Paradise and sometime stand in the personal presence of this majestic Son of Sons.

Even though the Eternal Son is the pattern of mortal personality attainment, you find it easier to grasp the reality of both the Father and the Spirit because the Father is the actual bestower of your human personality and the Infinite Spirit is the absolute source of your mortal mind. But as you ascend in the Paradise path of spiritual progression, the personality of the Eternal Son will become increasingly real to you, and the reality of his infinitely spiritual mind will become more discernible to your progressively spiritualizing mind.

Never can the concept of the Eternal Son shine brightly in your material or subsequent morontial mind; not until you spiritize and commence your spirit ascension will the comprehension of the personality of the Eternal Son begin to equal the vividness of your concept of the personality of the Creator Son of Paradise origin who, in person and as a person, onetime incarnated and lived on Urantia as a man among men.

Throughout your local universe experience the Creator Son, whose personality is comprehensible by man, must compensate for your inability to grasp the full significance of the more exclusively spiritual, but none the less personal, Eternal Son of Paradise. As you progress through Orvonton and Havona, as you leave behind you the vivid picture and deep memories of the Creator Son of your local universe, the passing of this material and morontia experience will be compensated by ever-enlarging concepts and intensifying comprehension of the Eternal Son of Paradise, whose reality and nearness will ever augment as you progress Paradiseward.

The Eternal Son is a grand and glorious personality. Although it is beyond the powers of the mortal and material mind to grasp the actuality of the personality of such an infinite being, doubt not, he is a person. I know whereof I speak. Times almost without number I have stood in the divine presence of this

je sin izražajna riječ. U svakom lokalnom svemiru, ova nerazdvojivost je personificirana u božanstvenosti Sina Stvoritelja koji predstavlja i Oca i Sina sa stanovišta stvorenih bića deset milijuna naseljenih svjetova.

Vječni Sin je beskonačan, no bića mu mogu prići kroz osobe Rajskih Sinova i kroz strpljivu službu Beskonačnog Duha. Da nije službe darivanja Rajskih Sinova i njezne službe stvorenih bića Beskonačnog Duha, bića materijalnog porijekla bi teško mogla dostići Vječnog Sina. I jednako je istina: Zahvaljujući pomoći i vodstvu ovih nebeskih djelovanja, smrtnik koji je svjestan Boga posve sigurno može stići na Raj i doći u osobnu prisutnost ovog veličanstvenog Sina nad Sinovima.

Unatoč tome što Vječni Sin predstavlja uzorak smrtničkog postignuća ličnosti, smrtna bića obično lakše mogu shvatiti stvarnosti Oca i Duha zbog toga što je Otac istinski darovatelj ljudske ličnosti, dok je Beskonačni Duh apsolutni izvor vašeg smrtničkog uma. Ali kako se budete uspinjali stazom duhovnog napretka koja vodi prema Raju, otkrit ćete da će vam se ličnost Vječnog Sina početi činiti sve stvarnijom dok ćete, kako vaš um bude postajao sve duhovniji, steći sposobnost opažanja ovog beskonačno duhovnog uma.

Kako je vaš um prvo materijalan a potom morontijalan, isprva niste posve u stanju razumjeti koncept Vječnog Sina; sve dok ne postanete poduhovljeni i ne počnete uspon duha, vaše razumijevanje ličnosti Vječnog Sina neće dostići živopisnost vašeg razumijevanja ličnosti Sina Stvoritelja koji je potekao s Raja i koji je osobno i kao osoba bio utjelovljen na Urantiji kao jedan od ljudi.

Kako je čovjek u stanju shvatiti ličnost Sina Stvoritelja, tijekom uspona lokalnim svemirom, ovaj Sin Stvoritelj mora biti nadoknada čovjekovoj nesposobnosti shvaćanja pune veličine Rajskog Vječnog Sina, isključivije duhovnog ali nije ništa manje osobnog bića. Kako budete napredovali Orvontonom i Havonom, kada za sobom ostavite živopisnu sliku i duboka sjećanja na Sina Stvoritelja vašeg lokalnog svemira, gubitak ovog materijalnog i morontijalnog iskustva mora biti nadoknađen primitkom sve širih ideja i sve dubljeg razumijevanja Rajskog Vječnog Sina, čija će stvarnost i blizina sve više rasti što se više budete približavali Raju.

Vječni Sin je velika i veličanstvena ličnost. Unatoč tome što smrtnički i materijalni um nije u stanju shvatiti aktualnost ličnosti tako beskonačnog bića, ne sumnjajte da je Vječni Sin ličnost. Znam što govorim. Gotovo nebrojeno puta sam prvo stajao u božanskoj prisutnosti Vječnog Sina,

Eternal Son and then journeyed forth in the universe to execute his gracious bidding.

[Indited by a Divine Counselor assigned to formulate this statement depicting the Eternal Son of Paradise.]

a zatim putovao s kraja na kraj cijelog svemira izvršavajući njegove milostive naloge.

[Predstavio Božanski Savjetnik kojem je povjerena dužnost da sastavi pripovijed o Rajskom Vječnom Sinu.]